

מבשר טוב

יומא דהילולא

הר"ר אלימלך מליז'נסק זצוקללה"ה

כ"א אדר א' תשע"ד

עיה"ק צפת

כתוב בפרשת השבוע וְהַמְלֵאכָה הָיְתָה דִּים לְכָל הַמְלֵאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר (שמות לו, ז). יש לדקדק ביאור לשון הפסוק שאחר שאמר שהמלאכה היתה דים, ומשמע שהיה כפי הצורך, אמר אחר כך והותר, שמשמע שהיה יותר מכדי הצורך. וי"ל שהפירוש והותר הוא שישאר גם לדורות הבאים.

כי הענין של מלאכת המשכן היה לעשות דבר שיעמוד לדורות, והראיה לזה ממה שהמשכן נגנז, כדאיתא בגמ' במסכת סוטה (ט). "משנבנה מקדש ראשון נגנז אהל מועד קרשיו ובריחיו ועמודיו ואדניו", וכל דבר שנגנז, מורה שעשייתו היתה לדורות הבאים, והוא נשאר לתמיד. וזה הפירוש והמלאכה היתה דים והותר, שכשבנו בני ישראל את המשכן הכניסו בכוונתם בעשייתו שהשפעתו תהיה גם לאותו הדור, וגם לדורות הבאים.

והראוני ראיות לדברי מדברי הגמ' במסכת יומא (עב). וסוכה (מה:): "עצי שטים עומדים (שמות כו, טו), יכול אבד סברם ובטל סכויים, ת"ל עצי שטים עומדים, שעומדים לעד ולעולמי עולמים". הרי שזכות המשכן עומד לעולם.

וכן כתב בעל הטורים עה"פ והותר: "והותר - ג'. הכא, ואידך כי כה אמר ה' אכול והותר (מלכים ב' ד, מג), מהחל התרומה לבא בית ה' אכול ושבוע והותר (דברי הימים ב' לא, י). שבזכות התורה ובית המקדש בא שובע לעולם כדכתיב (חגי ב, יח-יט) מן היום וגו' אשר יוסד היכל ה' וגו' עד מן היום הזה אברך", עכ"ל. הרי שמתיבת והותר מבואר אוכל ושובע לעולם.

ויסוד זה שהמשכן נשאר לתמיד מתבאר מתוך ה"ק נועם אלימלך (פרשת פקודי ד"ה ויעש) שכתב וזל"ק: "וזהו ועשו לי מקדש כו', שבית המקדש שלמעלה מכין כנגד בית המקדש שלמטה, וכשאדם מקדש עצמו למטה עושה מקדש להשם יתברך ברוך הוא. וזהו ועשו לי מקדש, אַמְתִּי, ושכנתי בתוכם, היינו כשיקדשו עצמם למטה שאז אני שוכן בתוכם, אז עושין לי מקדש למעלה", עכ"ל ק.

הרי שבכל זמן שבני ישראל מקדשים את עצמם למטה, עושים מקדש ג"כ למעלה, והמקדש למעלה מכין כנגד המקדש למטה, וזה הוא המשכן שהשי"ת שוכן על בני ישראל בעולם הזה. והמורם מדבריו שהשפעת הקדושה והשראת השכינה של בני ישראל הוא מקדושת המשכן, שהרי רמז זאת בפסוק ועשו לי מקדש.

ופירוש דברי קדשו, שכל יהודי יכול שתשרה עליו שכינה כמשה רבינו ע"ה (רמב"ם הלכות תשובה פ"ה ה"ב), והיינו שיכול להיות מקום להשראת השכינה הק', כמו שמצינו באבות הקדושים שהיו מרכבה לשכינה, כמאמר המדרש (בראשית רבה מז, ו) "האבות הן הן המרכבה", והיו כבחנינת המשכן שהיה מקום להשראת השכינה, כמו כן כל יהודי יכול להיות מקום משכן להשראת השכינה הק', וזה מכח מלאכת המשכן שעשו ישראל במדבר, שהכניסו בו בכוונתם שהשפעתו תישאר לדורות, כאמור בפירוש "והותר".

והוא כמו שמצינו במסכת תענית (ה). שבית המקדש שבירושלים של מטה מכין כנגד ירושלים של מעלה, כמו כן כשעשו בני ישראל את המשכן במדבר, נהיה כנגד זה גם משכן למעלה, והיינו השראת השכינה על כל יהודי ויהודי, וזה נשאר לדורות.

וענין ההשפעה לדורות כתב א"ז ב"ס"ה"ק תולדות אדם (פרשת צו, דקט"ז ד"ה וזה) על פי המימרא בחז"ל (קידושין כט. רש"י ויקרא ו, ב) "תנא דבי ר' ישמעאל כל מקום שנאמר צו אינו אלא זירוז מיד ולדורות", ופירש ש"לדורות" הכוונה שהשפעת אותה מצוה נשארת לדורות, וז"ל"ק: "וזה כוונת רש"י באמרו אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, היינו מקודם מורה תיבת מיד על דור שעומד בו הצדיק עכשיו, כי הצדיק מכונה בכל מקום בשם כהן העובד עבודה, נאמר להם שיזכו מקודם הדור שהצדיק עומד בו, כי זאת ידוע מתורתנו הקדושה שעניי עירך קודמין לעניי עיר אחרת (בבא מציעא עה.) ואחר כך יעשה אותם על אופן שיזכו אף הדורות העתידיים להיות אחר כך, עכ"ל"ק.

וכן כתב שם עוד (בד"ה ונוכל) שגם עשיית מצוה שייך שתיעשה לדורות, וז"ל"ק: "דהנה ידוע שיש חילוק בין עשיות המצוה גופא, האיך עושים אותה, דיש אדם עושה מצוה ומכריע כל העולם לכף זכות (קדושין מ:), ויש שעושה המצוה וממשיך השפעתה לדור אחד או לשלשה דורות. וגם כמו שחלקו חז"ל (סוטה לא.) עושה מיראה לאלף דור ומאהבה לאלפים דור. הנראה מזה, שהכל כפי עשיות המצוה כך ממשיך כוחה וטובתה. והשבעה רועים, הם היו להם הכח להמשיך בעבודתם עד סוף כל הדורות. ומזה נראה שצריך כל אדם לכוון בעשיות המצוה לא לו לבדו, כי אם לטובת כל העולם, ולא לדורו לבד, כי אם להניח ברכה אחריו מכח המצוות לדורות הבאים אחריו", עכ"ל"ק.

וזה ברור שהשפעת קדושתו של הר"ר אלימלך ז"ע, שאמר על עצמו שהלואי שהנשמות של עם ישראל יהיו קדושים כמו הגוף שלי, בודאי השפעת קדושתו ועבודתו וקיום התורה והמצוות שלו נשארת לדורות, כמו שכל דבר רוחני נשאר לדורות ואינו דבר שמתכלה.

והשפעה זו עוזרת לקיום בני ישראל בעקבתא דמשיחא, כמו שמביא א"ז ב"ס"ה"ק תולדות אדם (פרשת עקב, דרכ"א ד"ה והנה) וז"ל"ק: "שמעתי אומרים בשם רבינו הה"ק ר' אלימלך זצ"לה"ה ז"ע, שאמר כל הצרות שאמרו חז"ל שיהיה בעקבי דמשיחא היה רק קודם שהיה אלימלך בעולם, אבל אחר כך שהיה אלימלך בעולם נשתנה הכל לטובה", עכ"ל"ק. וכ"כ הרה"ק מקאמארנא זצוקללה"ה ב"ס"ה"ק נתיב מצוותיך, שהרה"ק אמר לתלמידו הרה"ק מפינטשוב זצוקללה"ה: "חידוש נפלא הוא לי על התנאים שצפו ברוח קדשם עד סוף כל הדורות, וכתבו כל כך גזירות ויסורים שיהיו קודם ביאת משיח, ולא ראו שאלמלך יהיה בעולם, וכל אלו הרעות והגזירות כבר המתיק אותן וביטל אותם אלימלך", עכ"ל"ק. הרי דשינה אפילו את מצב סוף הדורות, ואת הקשיים של עקבתא דמשיחא בדורות העתידיים לבוא.

ואיתא ב"ס"ה"ק נועם אלימלך (פרשת אמור, ד"ה או יאמר כו') על הפסוק (ויקרא כא, א) "אמור... ואמרת", שפירושו "להזהיר גדולים על הקטנים" (רש"י שם) וז"ל"ק: "או יאמר כו' ואמרת אליהם, פירש"י ז"ל אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים, יש לומר כוונת רש"י ז"ל להזהיר גדולים דהיינו צדיקים גדולים, על הקטנים, רוצה לומר על עבירות קטנים שאדם דש בעקבו", עכ"ל"ק, והיינו שעשיית הגדולים צריכה להשפיע גם על הקטנים, וגם על דברים קטנים.

ויש לפרש בזה ג"כ שעשיית הגדולים תהיה להשפיע מיד ולדורות, ובפרט על הקטנים, היינו האנשים שהם קטני דעה, ובודאי כוונתו גם על דורות קטנים ונמוכים, וכמו שמצינו בחז"ל (יבמות קיד.) תינוק אוכל נבילות בית דין מצווין להפרישו. וקדושת תורתו ומצוותיו ועבודתו של הר"ר אלימלך ז"ע ודאי השפיעה על דורו וגם על הדורות הבאים, בבחינת מיד ולדורות, שיוכלו להחזיק באידישקייט לקיים את התורה ולהתקרב לרבוננו של עולם. וכמ"ש כ"ק אמו"ר זצוקללה"ה בשם קדמונים שחמש מאות שנה לפני ירידת נשמת הנועם אלימלך לעולם הזה, כבר ירדה השפעתו, וק"ו שאחר ירידת נשמתו לעולם הזה השפיע על דורות הבאים.

השי"ת יעזור שיהיה ישועות והשפעות מכח עבודתו הר"ר אלימלך ז"ע, ונזכה להשפעה כללית על כל עם ישראל, ושזכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, ולביאת גואל צדק בב"א.

[מקבלת הגליון שילחו מייל ל m0732951213@gmail.com](mailto:m0732951213@gmail.com)